

Kocianova houslová soutěž

Zahájení 54. ročníku KHS

Přesně úderem deváté hodiny zazněla na prostranství před budovou ZUŠ Jaroslava Kociana v Ústí nad Orlicí fanfárová znělka otevírající další ročník soutěže mladých houslistů. Před četným publikem vystoupily na samotný úvod otevíracího ceremoniálu v tanečních kracích žákyně II. cyklu tanečního oboru a poté již přistoupil k mikrofonu ředitel ZUŠ Jar. Kociana PaedDr. Jiří Tomášek. Ve svém projevu přivítal všechny účastníky a hosty 54. ročníku soutěže. Vyzdvihl fakt, že se na soutěž přihlásilo 60 účastníků nejen z České republiky, ale z dalších 15 zemí Evropy, Asie a Ameriky, poprvé letos zavítali do Ústí nad Orlicí účastníci ze Spojených arabských emirátů, Kuby a Nového Zélandu.

PaedDr. Jiří Tomášek mimo jiné uvedl: „Všichni soutěžící přijíždí nejenom předvést své mistrovství, ale též svoji hrou vzdát poctu velkému umělci Mistru Jaroslavu Kocianovi a poznat město a zemi, kde se narodil.“

Jako další se ujal slova starosta města Ústí nad Orlicí Petr Hájek. Po jeho pozdravu soutěži pokračoval PaedDr. Jiří Tomášek: „Jsme rádi, že soutěž bude umocněna konáním sedmého ročníku hudebního festivalu Kocianovo Ústí, v jehož programu má své čestné místo koncert loňské laureátky Kocianovy houslové soutěže Evy Schaeferové.“

Početnému publiku byla představena porota 54. ročníku soutěže. Za porotu přišel pozdravit publikum předseda poroty MgA. Pavel Hůla. Mimo jiné řekl: „Kocianova houslová soutěž není lehká. Jenom jeden z šedesáti účastníků se může stát laureátem. Ale byl bych rád, kdyby i ti, kteří se nedostanou na stupně vítězů, si odsud odvezli spoustu příjemných zážitků a hlavně také zkušeností pro svoji další hudební činnost. Přeji všem mnoho štěstí, které je velmi důležité! Já sám osobně se těším po roce odmlky na výkony mladých soutěžících.“

Po skončení slavnostního ceremoniálu následovalo ještě nezbytné společné foto poroty i organizátorů soutěže před průčelím budovy a 54. ročník KHS se stal současnou realitou!

Otázka pro starostu města Ústí nad Orlicí Petra Hájka

Vzhledem k tomu, že tak jako tradičně byl na zahájení KHS přítomný i starosta města, položil jsem mu krátce po slavnostním zahájení 54. ročníku KHS otázku „na žhavé téma:

V této nelehké době, kdy jsou úspory skloňovány ve všech pádech a hospodaření s financemi je hlavním mottem dne, jak vypadá podpora KHS ze strany radnice - i co se týká výhledu na další část vašeho volebního období?

Petr Hájek: „Doba, co je týká financí je nelehká, a možná si to ne všichni v plném dosahu uvědomují. Jak říkají ti, co bdí nad rozpočtem: Lépe již bylo. Ale já jsem loni prohlásil při zahajovacím koncertu soutěže, že považuji Kocianovu houslovou soutěž i Kocianovo Ústí za vlajkovou loď tohoto města. Jestli se můžeme s něčím chlubit, tak s čím jiným, než s tím, co má více než padesátiletou tradici! Přesvědčil jsem o svých slovech radu i zastupitelstvo, protože pro letošní rok se nám podařilo dotaci města zvýšit a v tomto trendu chceme pokračovat. To znamená – když ne zvyšovat, tak určitě ne snižovat. A myslím, že tím jasně odpovídám na to, že po dobu mého volebního období by Kocianova houslová soutěž neměla „být na štíru“ s penězi.“

mn

Na slovíčko s Pavlem Sedláčkem.

Co se týká soutěže a její organizace patří Pavel Sedláček již po čtyři desetiletí neodmyslitelně k průběhu každého ročníku KHS. Zeptal jsem se ho proto, jak jinak, na jeho „neviditelnou“ práci v zákulisí letošního ročníku soutěže. Poslední roky Pavel Sedláček pracuje na organizaci soutěže jako předseda správní rady Nadačního fondu Mistra Jaroslava Kociana.

Je pro vás po takových letech v organizaci soutěž už alespoň částečně rutinou?

Pavel Sedláček: „Každý ročník je jinačí! Jiní lidé, jiné termíny, jiné finanční podmínky... To se nedá vůbec říci, že by to byla rutina. Ale je pravda, že člověk ví, na koho se obrátit, některé věci se opravdu dělají lépe. Největším problémem je získávání sponzorů, zejména v době současné ekonomické krize. Klobouk dolů před těmi, kteří přispívají, a to i přesto, že třeba dají méně než v minulých letech. Ale je to skutečně složité, peníze a jejich získávání jsou skutečně největším doslova „zádrhelem“ soutěže.“

mn

středa 9. května 2012, 15.30 hodin

Jak to slyším já – 2. kolo I. kategorie

Na úvod mých postřehů (úmyslně nechci své zápisky nazývat hodnocením) připomínám, že se jedná o mé bezprostřední dojmy, tak, jak mi běží hlavou během soutěžních výkonů. Soutěžící všech kategorií bezmezně obdivuji, každý z nich musel vykonat spoustu práce a poprat se se spoustou svých vlastních barrier, aby mohl vystoupit na pódiu KHS. Pokud houslisté s mým hodnocením nebudou souhlasit, dost možná, že i mají pravdu... Hodnotím jednotlivá vystoupení spíše jako divadelní režisér – zajímá mě celek, vystoupení od a do zet. Tak totiž na nás na hudební publikum soutěžní výkony působí a někdy se nepodařená hudební ozdoba nebo pamětní chyba ztratí v celkovém tahu skladby na blanku...

Horvat Jelena (Srbsko, hudební škola Cuprija): První takty výkonu poznamenala nervózní souhra s korepitemorem, ale záhy vše v pořádku, jak dává najevo i zvučný tón houslí, který dává tušit, že houslistka našla svoji rovnováhu. Lyrická střední část dýchá klidem, následují rychlé škály, které jsou jistě zkouškou zdatnosti mladé houslistky. Nic neruší, nemám srovnání s ostatními, takže: Báječný výkon, jako vstupní entré do 2. kola soutěže dávám interpretku jedničku s hvězdičkou do žákovské knížky. Hrát ještě déle, kdoví kam by se to zlepšilo?! Strhující závěr s gradací!

Byambadelger Uyanga (Mongolsko, hudební škola Ulánbátar): Další malá houslistka začíná rozvážnými tóny 2. věty Vivaldiho a moll koncertu. Pozor na dlouhé tóny – intonace! Hezky se poslouchá rychlá část. Vše „odsejpá“, tempo akorát. Hrát tato hudba jako podkres k nějakému filmu, nehledal bych chyby, jen bych si to užíval. Užij si to tedy rovnou již tady.

Na medaili mi tady ale něco chybí...

Jasanská Hana (ČR – ZUŠ Jar. Kociana Ústí nad Orlicí): Hanička okouzluje od nástupu svým úsměvným vzhledem. Hraje na domácím pódiu, nejsem si jist, jestli je to výhoda, příliš očekávání je ve hře. Možná jí to přidává nervozitu do úvodu výkonu. Každopádně jevištní vystupování by se od ní mohli mnozí houslisté učit. Je milá a bezprostřední. Pozor – záleží na tom! Protože hudba není jen o hudbě. Přesah lidské stránky do hudby s věkem nabývá na síle, až se člověk s hudbou spojí a umělec je na světě. Bravo Haničko, hezky jsi to zahrála, pěkně se mi u toho snilo. A o to jde!

Lim Benedikt (Nový Zéland - Hudební škola Christchurch): První chlapec na pódiu. Temné tóny houslí i klavíru vytváří tajemné fluidum od prvních okamžiků. Vynikající výkon od samého začátku. Malý chlapec (za podpory klavíru paní Hájkové) na pódiu čaruje a kouzlí. Pokud jsou právě náhodou v okolí Ústí nad Orlicí pohádkové bytosti (víly, apod.), otáčí svoji pozornost k budově ZUŠ, kam jsou čímsi puzeni. Sál je plný tajemné energie. Úchvatné. Nepochybně medailové místo. Druhá skladba je virtuózní kousek, který nenechá nikoho na pochybách o kvalitách mladého houslisty. Strhující tempo závěrem! Bravo!!!

Bubancová Nad'a (ČR – ZUŠ B. Martinů Havířov – Město): Rozvážný úvod variace (Dancla: Variace na Paciniho téma) navozuje neutrální atmosféru. První variace vyzývá k tanci... A to silně. A dál... Plout na gondole po Benátkách nechci slyšet jinou hudbu. Pěkné. Ale nemohu se zbavit dojmu, že ještě něco mělo přijít. Asi jsem pod vlivem předchozího virtuózního čísla.

Purevkhuu Indra (Mongolsko – Hudební škola Ulánbáatar): Kabalevskij: Koncert C dur op 48 od prvních tónů naplno, dívka se hrne notovou osnovou nekompromisně kupředu. Hudební atmosféra určitého typu je tu! Emoce z hudby Kabalevského jsou tady! Sál plný tónů...

Cirics Daniils (Lotyšsko – hudební škola Riga): Další mládenec se obul už do prvních tónů (Kreisler – Preludium) s takovou dynamickou vervou, že jestli to má být ouvertura ke druhé části, jsem tedy zvědav na Allegro. Chlapec určitě zaujme svou virtuositou. Na přesné hodnocení by bylo třeba odborníka. Jeho finále (Nagdian: Scherzo) je velkým zvukovým divadlem pro sál. Naprosto přesvědčivý dojem! Strhující potlesk. Bravo!!!!

Yoo Jino Eljin (Spojené arabské emiráty – konzervatoř Dubaj): Soutěžící sice nedosáhne na mety vítězů, ale v první kategorii KHS je svým způsobem vítěz každý, kdo vystoupí na soutěžním pódiu. Formálně dobře vystavěný výkon rušily drobné intonační nedostatky... Popřejme mladému houslistovi další růst!

Bedřichová Pavla (ČR – ZUŠ Kochana z Prachové Strakonice): Osmiletá panenka (nar. 2002) odvádí poctivý výkon. Jako vždy u nejmladších účastníků KHS obdivuji. Tady by byla každá kritika jen barbarstvím! Posílám pozdrav celému realizačnímu týmu a těším se na shledanou na dalším ročníku soutěže!

Kurajdová Anežka (SR – ZUŠ I. Ballu Dolný Kubín): Interpretace skladby vychází z možností malé houslistky. Až se malá houslistka zbaví opatrnosti, se kterou interpretovala Koncert a moll Accolay, ještě nás možná v dalších ročnících KHS překvapí.

Anna Lichá (ČR – ZUŠ Police nad Metují): ZUŠ Police nad Metují zásobuje již tradičně KHS velmi kvalitními houslisty. S potěšením sleduji výkon další interpretky z této báječné lokality! Zdravím do Police nad Metují!

Lascar Maria Elena (Polsko – Hudební škola Legnica): Některé soutěžící vypadají, jako by si na pódium KHS odskočily z pohádky. Poněkud slabší tón subtilnější houslistky zní sálem při Haydnově Koncertu G dur 1. větě. Ovšem napadá mě, že hodnocení typu, kde jsou nedostatky a co jsem slyšel za chybu jsou nedůstojné při hodnocení těchto nejmladších houslových nadějí. Spíše mě napadá při poslechu všech těchto mladičkových adeptů houslové hry, jak dobře je postaráno o Kocianův odkaz. Houslisté i jejich výpravy přijedou domů a budou vyprávět o Kocianově soutěži... Proto jim tleskejme jako o život, ať jsou jejich začátky zde nejpříjemnější.

Erdingerová – Staňková Klára (ČR – Brno, soukromý žák): První skladba odvážně bez klavírního doprovodu dává hned tušit stupeň rozvoje žákyně a její (i pedagogovy) umělecké ambice. Přichází klavíristka – Kreisler působí standartně, to znamená dobře, jak má. Opravdu dobrý výkon. Každému v sále musí být jasné, že zde se opět rodí nebo spíše formuje báječná muzikantka, kterou je čest poslouchat na pódiu 54. ročníku KHS. Bravo!!!!

Kociánova houslová soutěž

Porotce Leoš Čepický – na slovíčko.

Během soutěže nerad přepadávám členy poroty s dotazy na úroveň soutěže. Důvod je jednoduchý – pokud skončí kolo jedné kategorie, na přestávku na zotavenou nebo na oběd mají pár minut a už je čeká kolo další... Když si představím, že by mě v tu chvíli kdosi přepadl s mikrofonem...

Nicméně aktuální dojmy a zpravodajství mají svou váhu – svůj čas mi tentokrát věnoval člen poroty, vedoucí strunné katedry HAMU Praha Leoš Čepický:

Můžete mi nyní po prvním kole 2. kategorie říci své úplně bezprostřední dojmy ze soutěže?

Leoš Čepický: Děcka jsou opravdu šikovná, úroveň je vysoká, i když nevím, jaké to bylo celkově v minulých letech. Mě osobně se první kolo první kategorie letos líbilo víc než první kolo druhé kategorie. Mám pocit, že Martinů byl místy nad síly malých houslistů a občas došlo k nepochopení, že to nejsou jenom Arabesky, ale hlavně také rytmické etudy. Rytmus se poměrně často vytrácel, někdy na úkor rychlosti, což je škoda. Jinak úroveň dětí a jejich nadšení je úžasné. To, že se najdou děti, které chodí do „hudebky“ a hrají na housle takovým způsobem – klobouk dolů!

Jaký je pocit po 31 letech, kdy jste se zde stal laureátem KHS, pracovat v porotě? Pociťujete běh času?

Leoš Čepický: Mám doma dvě děti, dvacet dva let a šestnáct, tak si říkám – děti stárnou a my jsme pořád stejní, tak si to nijak nepřipouštím. Je to trošku jiné, ale je mi zde velmi příjemně. Je to jiné, než za mých let... Ale když slyšíte tu hudbu kolem, je tady opravdu moc fajn.

Jdete večer na koncert loňské laureátky?

Leoš Čepický: Samozřejmě! Evu Schaeferovou znám dlouho, sleduji její práci, právě končí druhý ročník pražské konzervatoře u profesora Pavla Kudelásky...

Děkuji za rozhovor.

čtvrtek 10. května 2012 9.00 hodin

Jak to slyším já – 2. kolo II. kategorie

Haere Artemis Emmanuela (Německo – Hudební škola Weimar): Napadá mě už při prvních tónech, že soutěžící je starší jen o rok, než ti včera v první kategorii, ale jak je to znát! Znělý tón, suverenita výrazu je rázem o kus jinde – dál. První skladba čistá, bez zaváhání, opět první báječný výkon na otevření soutěžního dopoledne. Houslistka sklízí nesmělý potlesk už po první skladbě (Dancla: Koncertní kus č. 1). I druhou skladbu odehraje bez zaváhání. Jinak musím ještě dodat, že houslistka je vlastně princezničkou v bílých krásných řasených šatech. Mnozí účinkující zde by mohli být vzorem, co se týká nepodcenění společenské stránky věci.

Kohout Kryštof (ČR – ZUŠ B. Smetany Plzeň): Úsměvný příchod chlapce s korepitem naladil příjemnou atmosféru. Už při vstupním sólovém entré houslisty byl důvod úsměvů houslisty jasný – vše pod kontrolou. Kabalevskij: Improvizace - zřejmě není ani trochu lehká, ale houslista z ní vychází se ctí. Opět potlesk po první skladbě! Kontrast s druhou rozvernou skladbou (Vieuxtemps: Tarantella) přidává body. Nejsm si jist, jestli vše ladí jak má, ale virtuózní výkon to je. Tady je navíc potenciál rozvoje houslisty evidentní. Na závěr opět úsměv.

Lemaine Beate (Lotyšsko – Hudební škola Guldene): Dramatický úvod k velkému kusu (Wieniawski: Koncert č. 2, 1. věta). Úvod přesvědčivý, kladu si se Shakespearem otázku být či nebýt... Ale v rychlých bězích dochází bohužel k návratu do reality soutěžního sálu. Několik míst je nad síly mladé houslistky. Napětí se rozplývá, skladba je nad emoční možnosti houslistky. Co na to houslisté? Já jako laik bych si tuto skladbu podruhé nepustil... Arne: Rodino giocoso – Houslistce tato skladba sedí lépe. Dochází k sepětí zvuku s klavírem, skladba dává tušit, že patří ke kmenovému repertoáru malé houslistky.

Haniková Miriam Magdaléna (ČR – ZUŠ Frenštát pod Radhoštěm): Známa melodie z mnoha zpracování. Dnešní „hitaři“ z pop music mohou jen závidět Beethovenovi takovou „velkou“ melodii (Romance F dur). Malé houslistce lze jen gratulovat, že bude mít takovou melodii usazenou „pod kůží“. Nicméně zdá se, že tak „lehoučkou“ a krásnou melodii není vůbec lehké zahrát. Je těžké pro pedagoga vybrat soutěžní repertoár, ale osobně bych tuto melodii, abych si ji jako posluchač užil, svěřil zahrát zralému virtuóзовi.

Jungová Kristýna (ČR – ZUŠ F. L. Gassmanna Most): Wieniawski: Scherzo – Tarantella. Tóny se jen hrnou. Pěkný výkon. Vše se zdá být, jak má. Navíc si připomínám, že na pódiu stojí jedenáctiletá dívenka. Oj, nešťastné zaváhání... Obdivuji způsob, jak se s ním Kristýna vyrovnala. a jede se dál. Výtečné finále – posluchačsky velmi vděčná skladba.

Trenev Victor (Bulharsko – Hudební škola Sofie): Úvodem se oběma účinkujícím podařilo během pár vteřin vtáhnout mou pozornost dokonale na pódium, takže jsem měl pochyby, jestli mé já ještě vůbec sedí na svém místě v sále... Po chvíli kouzlení přichází virtuózní místo. A další. Bravo! Soutěžící i klavíristka hrají jako jeden!!! Dokonale kompaktní zvuk... Že to je matka u klavíru se synem? – Tak dokonalá souhra tu dnes ještě nebyla... Vrcholný výkon dnešního dopoledne, dokonce zcela se vymykající z dnešního průměru. Hadjiev: Horo – skladba na koncert vítězů! A hrají fakt jak jeden. A kromě neomylného a nezpochybnitelného prvního místa bych dal ještě oběma účinkujícím „Cenu sympatie 54. ročníku KHS“. Bravo!!!!!!

Zahajovací koncert Kocianova Ústí 2012

Roškotovo divadlo středa 9. května 19.30

Eva Schäferová a Komorní filharmonie Pardubice

Zaplňený sál Roškotova divadla si vyslechl další ze série výjimečných koncertů, kterými se zahajovací koncerty Kocianova Ústí staly. To, že se vždy představí loňští laureáti KHS, zaručuje vysokou úroveň sólisty, který má vztah k Ústí nad Orlicí a publikum má vztah k němu. Šťastnou volbou je i stálý výběr „doprovodného“ orchestru – Komorní filharmonie Pardubice. Po úvodních oficialitách a pozdravech (zmiňme alespoň přivítání publika ředitelem KHS a ředitelem ZUŠ Jaroslava Kociana PaedDr. Jiřím Tomáškem) byla tento večer v hlavní roli hudba.

Letos doslova excelovala v roli sólistky Eva Schäferová. Porota KHS vždy vystoupením sólisty dostane „razítka“ na svůj loňský verdikt. Vystoupení této sólistky bylo dokonalé, zbytečné dodávat další slova! Sál ji i Komorní filharmonii odměnil dlouhotrvajícím potleskem, sympatické bylo i předání dárku od ústeckých zlatníků - firem Salaba a Jurco pro Evu Schäferovou na pódiu Roškotova divadla od Jany Dytrichové, členky správní rady NF MJK.

Komorní filharmonie Pardubice pod taktovkou Marka Štilce se zaskvěla v každém svém orchestrálním kusu. Barevné rozpětí zvuku a jeho dynamická škála kreslila posluchačům zvukové obrazy. Perlení tónů vydrželo od Mozarta – přede hry k opeře Kouzelná flétna až do poslední noty Symfonie A dur Felixe Mendelssohna Bartholdyho. Potlesk diváků nebral konce.

A po koncertě mimořádně nádherný teplý večer, hvězdy na nebi, po větru ani památky – vše vybízelo k romantické procházce, takže bylo možné v nočním prosvětleném městě potkat jak některé členy poroty, tak doprovod soutěží při rozhovorech a chvílích klidu.

At' žije Kocianovo Ústí 2012!

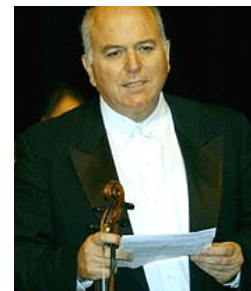
mn

P.S. Právě se dozvídám, že Eva Schäferová koncem března na mezinárodní soutěži G. F. Telemanna v Polské Poznani získala titul absolutního vítěze a k tomu ještě zvláštní cenu za interpretaci Telemanna. Bravo!

Kocianova houslová soutěž

Porotce Riad Kudsi – na slovíčko

Snad každý z domácích je zvědavý na nového porotce KHS z konzervatoře z Dubaje, ze Spojených arabských emirátů. Proto při volbě posloupnosti rozhovorů pro zprávy z 54. ročníku KHS byl mezi prvními dotázanými. Pro zvědavé dodávám, že rozhovor proběhl téměř v normální češtině, jen nedokonale vyskloňované. Pro větší autenticitu rozhovor přepsán prakticky bez úprav.

je

Jaké jsou vaše dojmy ze soutěže?

Riad Kudsi: „Mám časté kontakty s Českou republikou a existuje spolupráce se mnou i s Dubají. Je pro mně čest, že jsem byl proto pozván sem jako člen poroty KHS. Jak já vidím, je to zde velmi dobře organizováno. Soutěž je na velmi vysoké úrovni a všichni účastníci mají opravdu vysokou úroveň. Jako člen poroty si myslím, že jsme zvolili vítěze spravedlivě a podle našeho nejlepšího svědomí. Myslím, že tato krásná budova hudební školy v Ústí nad Orlicí dopomáhá k hudební kultuře v celé České republice. Přeji pořadatelům, aby pokračovali v organizování této soutěže, zvláště když už je to 54. ročník! Mladým houslistům přeji jen a jen to nejlepší a aby měli víc a víc úspěchů!“

Děkuji za rozhovor.

mn

Rozhovor s domácími – Hana Jasanská, soutěžící I. kategorie

Malá Hanička Jasanská z Ústí nad Orlicí patří mezi usměvavá sluníčka soutěže. Se svou výpravou přišla jako divák na první kolo čtvrté kategorie. Na věci kolem ní, houslí a soutěžení jsem se zeptal její maminky Blaženy Jasanské:

Jaké jsou další plány plány Haničky?

Blažena Jasanská: „Hanička ví, že se jí líbí hra na housle a chce jít jednou na konzervatoř, ale myslím si, že má na stejné úrovni i taneční oddělení, které navštěvuje, i výtvarku. Proto se brání, když má mít náhradní hodinu houslí v době, kdy má mít tancování, nebo výtvarku. Úplně vyhraněná určitě není, i když počítá s tím, že půjde na konzervatoř. Myslí si, že do Olomouce... Ale jinak s ní žádné plány nemáme...“

Je na obzoru nějaká další soutěž?

Blažena Jasanská: „Letos už ne. Na obzoru jsou kursy v Olomouci. Teď jsme dostali od paní Mickové pozvánku na soutěž na březzen do Prahy, potom zase Nová Paka, Kroměříž, Plzeňské housličky...“

Když to dobře půjde, na Kociance budete příští rok už v druhé kategorii?

Blažena Jasanská: „Paní učitelka Barvínková říkala, že podle povinné skladby. Ale já si myslím, že kdyby tady Hanička nesoutěžila, že by jí to bylo líto. Takže i kdyby nepostoupila, za tu zkušenost to stojí. Ale záleží to hlavně na učitelce Milušce Barvínkové. Ale líto by jí to bylo, kdyby tu jen chodila a nesoutěžila.“

Vím, že máte kvůli cvičení na housle velké problémy se sousedy.

Blažena Jasanská: „Měli jsme velké problémy, ale teď je trochu klid. To je těžké, máme malý byt. A když potřebují cvičit obě sestry... Ale od ledna je klid, nevím jestli klid před bouří... Bylo to nepříjemné. Byt je malý a všechny stěny někde sousedí. A cvičit se musí, to ale nikomu nevysvětlíte, kdo k tomu nemá vztah. Když to jde, když Hanička nemusí hrát s klavírem nebo když cvičí něco, co jak říkají, píská, tak jde do malé místnosti dva krát čtyři metry, kde se ale ona sama tolik neslyší.“

Děkuji za rozhovor.

pátek 11. května 2012 9.00 hodin

Jak to slyším já – 2. kolo III. kategorie

Lomasova Maria (Rusko – Hudební škola Moskva): První tóny dalšího soutěžního dopoledne... Čistá něha, úvod s mimořádnou grácií. Dobrá práce s dynamikou. Zřidkavé velmi rychlé laufy by možná mohly být lépe „vysloveny“...

Rychlá věta. Dramatické postrašení posluchače na úvod, následuje melodie ve vyšší poloze. Nepochybně standardní výkon, ale bez výrazných vrcholů. Spíše s drobnými nedostatky. Výkon, který posluchač během dne dost možná zapomene, protože mu chybí pověstná tečka.

Hereha Marta (Ukrajina - Hudební škola Lviv): Vieuxtemps – Koncert č. 5 a moll. První tóny vzlétají. Jako by z prachu a popela ožíval bájný pták Fénix. ...a už krouží sálem. Houslistce na obou stranách smyčce létají přetržené zíně – to určitě odvádí nějaké procento pozornosti, ale houslistka se nenechá rozptýlit... V sále sledujeme virtuózní výkon. Vynikající. Fénix tančí na obloze, občas rozepne křídla, občas krouží divoce kolem. Sólová kadence zprvu navozuje pocit prostoru, posléze jako by Fénix snil ještě o rychlejším a vyšším letu. A pak se náhle vypařil. Pink, pink na klavíru. Probuzení. Konec vnímám až bolestně. Tak to skladatel napsal? Jsem překvapen. Ještě bych poslouchal – a jak si při vystoupení pustím fantazii „ze řetězu“, vím, že vystoupení je dokonalé!!! Vynikající výkon!

Kim Jihong (ČR – Hudební škola hl. města Prahy): Příjemný úvod (Čajkovskij: Koncert D dur 2. a 3. věta) je jakoby jakousi neutrální introdukcí (v podání houslisty) k dalšímu vývoji skladby. Houslista si vede dobře, spíše vidím klady, zároveň se ale dlouho ladím na jeho vlnu (tak mě „dostal“ předchozí výkon). Čím déle hraje, tím lepší. Že by to bylo moje pomalé „rozehřívání se“ nebo je to skladatelovo dávkování emocí směrem k vítěznému vrcholu, viz „klasická stavba“ dramatu? Dokonalé finále, bravo!

Müller Ruth Elizabeth (Německo – Hudební škola Weimar): Přeladění do jiné hudební epochy (Corelli: Sonáta e moll č. 8) je osvěžujícím prvkem po předchozích pocitově expresivně laděných kusech. Bravo, každá část je jak malý šperk. Čisté, ozdobné, báječná struktura... Tak to byla lahůdka! Teď bych jako posluchač přijal další kus, vystavěný na efekt... Polonéza Vieuxtempse mě díky rytmické kázni v doprovodu (polonéza) nemůže strhnout. Ruth ale hraje vskutku krásně. Jaké je to doopravdy, musí rozhodnout odborník. U mě „dobrý“! Na její recitál bych s chutí šel – pro mě jasné medailové místo.

Lešková Klára (ČR – Gymnázium J. Nerudy Praha): V druhém kole 3. kategorie nehrají na KHS slabí houslisté. I když se ne každý tón musí podařit. Opět Balada a Polonéza (Vieuxtemps). Výkon je pro mě bez výrazného vybočení z dobrého průměru soutěže. Děvče zaslouží pochvalu za přípravu i za dobrý „jevištní“ projev. Další je otázkou osobních dispozic a momentálního štěstí. Tleskám škole za dlouholetou kvalitní přípravu žáků!

Lytvyněnko Viktoria (Ukrajina –Hudební škola Lviv): Opona se otevírá... Fantazie Faust – Wieniawski. Jak výlet do jiného světa po Polonézách. Zda bude Lytvynenko dobrý průvodce snovým předivem Faustových fantazií? Hodnotný výkon postupně rozeznívá zvukové vrstvy v sále. Stop... Další část... Lyrické sladkobolné momenty pokračují v ataku na posluchačovo vnímání. Další ze série kvalitních výkonů. V další části, která je parafrází známého valčíku, si tiše užívám skladatelovy finesy. To jsou parádičky... Oslňující běhy sólistky v závěru. No, někdy si kacířsky říkám, že bych takové rád slyšel už na začátku...

Tan Chao-Min Tiffany (Velká Británie, soukromý žák): Lalo – Španělská symfonie 1. věta a Messiaen – Téma a variace. Od prvních taktů skladba i houslistka zaujmou. Massiaen nabízí zajímavé zvukové barvy v podání klavíristy, převahu klavíru (bohaté harmonie, plné akordy, překládání paží po klavíru, atd) housle dobíhají a doplňují „o sto šest“. Divoký tanec zvuků na pódiu. Barevný rej. Vzduchem krouží zvukové víry! Je to tady!!! Kus na který čeká každý z posluchačů na KHS. Virtuozita se snoubí s obsahem skladby. U mě skladba na koncert vítězů č. 1. A zvláštní pochvala pro klavíristu!

mn

I to je KHS aneb Zajímavost z Děkanského chrámu Nanebevzetí Panny Marie v Ústí nad Orlicí.

Pan děkan ThBc. Vladislav Brokeš sdělil v pátek přítomným organizátorům KHS, že potkal předcházející den před kostelem výpravu z Nového Zélandu se soutěžícím Lim Benedictem. Ptali se na mši, pan děkan je pozval dovnitř, umožnil jim prohlídku kostela. Malý Benedikt Lim, když zpozoroval varhany, začal preludovat a naprosto se „rozjel“ a hrál a hrál... Kostelem zněly kaskády tónů. Byla to zajímavá chvíle, dokazující všestrannost mladého soutěžícího. Pan děkan ThBc. Vl.

Brokeš byl potěšen, že i tímto způsobem se mohla atmosféra KHS a hudebního mládí projevit.

mn

pátek 11. května 2012 14.00 hodin

Jak to slyším já - 2. kolo IV. kategorie

Nádvorníková Markéta (ČR - Pražská konzervatoř Na Rejdišti): Vstup důstojný čtvrté kategorie (Brahms: Koncert D dur op. 77, 1. věta). Impozantní, nenechávající nikoho na pochybách o připravenosti mladé houslistky. Pozor, Markéto, na přespřílišnou mimiku obličeje! Dokud nebudeš hrát jako Paganini, nemělo by být víc emocí na tváři než ve zvuku. Získej malinko odstup. Víc nepotřebuješ, hraješ úžasně! Bravo. Přes některé drobnosti dokonalé. A díky za úsměv při odchodu z pódia, už jsem se bál, že se budeš mračit až do šatny.

Kulina Natálie (ČR, Kunštát, soukromý žák): Zdá se, že je laťka velmi vysoko, sólový úvod je dokonalý. Přidává se klavír... Na tuto skladbu (Ravel: Cikán) se těším každý ročník soutěže. Také už zněla na KHS v průběhu desetiletí relativně mnohokrát. Mistrovský kus, zároveň velké hudební divadlo pro diváky! Bravo!!! Nekonečný potlesk, potleskoměr asi na nejvyšším stupni KHS. Skladba na koncert vítězů!

Michálek Jan (ČR – Gymnázium J. Nerudy Praha): Miluji tyhle posluchačsky vděčné kusy (Mendelssohn – Bartholdy: Koncert e moll, 1. věta). V osobě Jana Michálka se zde opět prezentuje Gymnázium Jana Nerudy Praha, častý dodavatel soutěžících na nejvyšší úrovni. Poslouchám, nic mě neruší, myšlenky mi běží a já vychutnávám plnými doušky 54. ročník soutěže. Hodnocení nechávám na porotě. Zatím je čtvrtá kategorie „jedna báseň“. Dlouhotrvající potlesk.

Kristeva Doroteya (Bulharsko – Hudební škola Sofie): Úvod Havanaise Saint-Saëns přinesl roztačenou náladu a působí jako odlehčení po předchozích skladbách. Těžko se mi hodnotí, všichni jsou na vysoké úrovni, spíše mi navíc imponuje atraktivita skladeb. Druhá skladba je opět lahůdkou (Vladigerov: Rachenitza). Rytmická stránka nemá chybu. Navíc je skladba zřejmě bulharským rytmičtým mateníkem, nemohu se dobrat taktu... Určitě tamnější specifikum, zní to bezvadně. Skladba na koncert vítězů. Dokonalé vyznění i dokonalá souhra obou účinkujících na pódiu. Jedna z nejsilnějších skladeb soutěže.

Hasoňová Marie (ČR – ZUŠ Mikulov): Po prvních čtyřech účinkujících cítím trochu útlum, ale to je subjektivní stav, na pódiu housle bouří ve 2. větě Španělské symfonie – Lalo. Mezi účinkujícími v soutěžním poli jsou tak malé odstupy, že si vůbec netroufám hodnotit. Navíc i když se jedna část skladby nepovede, stejně se vždy najde jiné silné místo v projevu soutěžícího a přeberte si to... Co je podstatné a co není? 3. věta v podání sympatické mikulovské houslistky je znovu skvělá. U poroty budou v součtu rozhodovat desetiny bodů, ale v sále žádnou desetinu nevidíte, jen virtuózní výkon mladého člověka, který hraje jak o život.

Blinka Štěpán (ČR – ZUŠ Rožnov pod Radhoštěm): Co chybí tomuto výkonu, že nejásám? Z hlediska hudebního hodnocení to vypadá jako nesmysl, ale vím to přesně. Charisma. Má to sice jakoby vše a zároveň nemá. V podstatě výborná žákovská interpretace. A v tom je ten háček. Řada jiných zde hraje již jako umělci. Až tutéž skladbu (Lalo: Španělská symfonie, 1. věta) zahraje dotyčný za nějaký rok, bude to tam. Chce to uzrát.

Zaykov Filip (ČR – Gymnázium J. Nerudy Praha): Báječný výkon, hra má prostor, zvuk... Tady to charisma interpretovo je. Nebo je to typem skladby? Každopádně interpret probudil můj zájem a poslouchám, co se do mne vejde! Možná je lépe vyvážen poměr zvuku houslista versus klavír, prostě je tu to, co mi v minulém výstupu chybělo. Zde tóny přímo vybízí k poslechu, místy přímo dotírají. Nezbývá než se vzdát a jet s interpretem skladbou kupředu.

mn

P. S. Omlouvám se všem, které jsem svým hodnocením nepotěšil, i těm, kteří v něm nenašli to, co hledali. Přesto vás ujišťuji, že jsem všem tleskal, jak to šlo a se svým potleskem (a nebyl formální) jsem končil mezi posledními tleskajícími. A znovu opakuji, jedná se o hodnocení hudebního entuziast, nikoliv znalce. Leč jak rád připomínám – některé hodnotící postupy jsou všeobecné a umělecká díla mají vždy přesah – nejsou jen ryze odbornou záležitostí pro naplňování měřítek znalců v daném oboru. A hudba je jak sám život. Široká řeka, kde každý jen tu svou má za jedinou... A všem malým soutěžícím posílám svůj největší obdiv a pozdrav. Byli jste skvělí!!! To je mé poslední hodnocení padesátého čtvrtého ročníku KHS. Na shledanou!

Slovo předsedy poroty Pavla Hůly závěrem 54. ročníku KHS

Po vyhlášení výsledků 4. kategorie a jmenování Laureáta 54. ročníku KHS, kterým se stala Marta Hereha (Ukrajina), soutěžící ze třetí kategorie, jsem požádal předsedu poroty Pavla Hůlu o závěrečné shrnutí výsledků soutěže a o pohled na některé další aspekty KHS:

Pavel Hůla: „Začnu tentokrát odjinud – velmi mi chybí zde na soutěži zpravodaj soutěže v tištěné podobě. Tak jako zde byl v minulých letech. To byla duše soutěže. Musíme ve spolupráci my, jako porota, i organizační výbor udělat něco pro to, aby zpravodaj opět existoval. I když technika pokročila a vím, že si informace mohu najít na internetu – například loni jsem zde nebyl, ale sledoval jsem v Japonsku, co se tady děje, díky internetu. Ale přece jen si myslím, že pro lepší kontakt nás všech během soutěže, by tištěný zpravodaj zde měl být. Já tím sice odbíhám od otázky, ale myslím si, že to je důležité. A to nejsem žádný konzervativce, ale zpravodaj nás spojoval. Cítil jsem tady letos trochu vakuum mezi námi a pedagogy, protože jsme se nikdo nevyjádřili k žádné kategorii. Mohl nastat dojem, že se jakoby straníme, ale to nechceme. Mít zpravodaj je zadání do naší společné práce na přípravě dalších ročníků.

A nyní k hodnocení soutěže. Já jsem tu rok nebyl, nicméně jsem se vrátil a jsem opět nadšen úrovní a vším, Ústí nad Orlicí je stále fantastické. Úroveň byla velmi dobrá. Když to řeknu stručně - první a třetí kategorie byla skvělá, druhá a čtvrtá méně. Proto také vzešla absolutní vítězka ze třetí kategorie. Celkově třetí kategorie byla vyrovnaná a přestože to byli mladší lidé, byla dobrá, ne-li lepší než čtvrtá kategorie.

Pracujeme dále na tom, aby výběr povinných skladeb byl co nejlepší. Není to vždy jednoduché. Přiznám se dodatečně k tomu, že to, že tady loni hráli mladí houslisté Izayeovovu Sonátu, byl můj nápad, protože technická úroveň šla tak daleko, že si můžeme dovolit dát tuto skladbu jako povinnou. Nedopadlo to úplně nejlépe. Protože to je skladba, která vyžaduje skoro hotového umělce. Letos byl Dvořákův Mazurek, naše klasická věc, ale ten také nedopadl dobře. Když to tedy vezmu „v globálu“.

Úkolem poroty je najít optimální skladby, ale není to vždy jednoduché. Myslím ale, že co se týká příštího roku, jsme vybrali skladby, které patří do té které kategorie. Navíc příští rok je s trojkou na konci – to znamená, že je opět jubilejní rok, bude stotřicáté výročí narození Jaroslava Kociana a pětapadesátý ročník soutěže. Takže budou dvě skladby Kociana a co se týká dalších skladeb, zůstali jsme u české hudby. Myslím, že se to sluší a patří.“

Děkuji za rozhovor.

Mirek Němec

